

VOIESCE ȘI VEI PUTE

Pe an...	Cap.	Dist.
Pe șes luni...	lei 128	— 152
Pe trei luni...	64	— 76
Pe o lună...	32	— 36
	11	— 11

Unu exemplar 24 par.

Pentru Paris pe trimestru fr. 20
Pentru Austria... flor. 10 v. a.

ROMANULU

LUMINEZA-TE ȘI VEI FI

Abonamentele în Bucuresci Pasagiului Român No. 1. — În districte la corespondenții ziariului și prin postă. La Paris la D. Daras-Hallegrain, rue de l'ancienne Comédie, No. 5. A se adresa pentru administrație la d. C. Ciocărlan.

Linia de 30 litere 1 leu.
Inserțiuni și reclame, linia 5 -

Articolele trimise și nepublicate se vor arde. — Redactorul răspunde Eugeniu Carada.

DEPEȘIE TELEGRAFICE.

(Serviciul privat al Monitorului).

PARIS, 16 Aprilie. — Circulara ministrului de război de la 15 Aprilie a fixat cifra exonerării serviciului militar la 3000, adică 700 franci mai mult de cât anul trecut. Ziariul „Avenir National” este urmărit pentru nuleve false pentru că a anunțat preparative militare.

FLORENZA. — Persoana a fost condamnată la pierdere gradului de amiral și plata cheltuielilor. Rattazzi răspunzând unei interpelații a spus că, cabinetul actual are aceleași principii ca și predecesorul său în privința bunurilor eclesiastice, va menține cu fermitate ideile exprimate alegerilor și va escuta cu lesitate convențiile din Septembrie și va împiedica ori de încercare putând compromite viitorul cestiunii romane.

Bucuresci 6 Priar.

Suntem acum camu nici într-un fel: nici cu Camera, nici fără Camera, și prin urmare nici puterea executivă nici Presa nu-și pot lua mersul lor regulat.

Camera nu mai poate ține ședințe căci nu se poate completa. Senatul la rândul său n'a terminat încă legile ce au trecut prin Camera. Constituțiunea, care n'a scutit se prevedea toate obiceiurile și metehnele Românilor, s'a apucat și a pus un articol (81) care zice:

„Ori ce întrunire a Senatului, afară de timpul sesiunii Adunării deputaților, este nulă de felu.”

Aflându-se în asemenea strimptorări guvernul a fost silit astăzi se cîntesc, la Camera și la Senat, un mesaj în care zice că, lucrări neapărat de trebuință reclamându a lor deslegare se prelungește sesiunea Camerei și a Senatului pînă la 13 Aprilie. Astu-felu articolu 81 al constituțiunii este satisfăcut; astu-felu Senatulu poate termina lucrările se, ce voru face însă acele ce Camera le-a lăsat în suferință? Acelea voru reclama la alegători spre a sci în viitoru se n'a legă deputați mai înainte d'a-i chiama în colegiulu eleptorale și a se ntelege între dâșii intru tote.

Poi-măne este aniversarea procla-

FOITA ROMANULUI.

TRISTETA.

VI

D. de Tresserves se ndreptă spre castel și trecu prin curte mergendu c'unu pasu lin și obositu. În intrare feciorulu îl eși înainte. — Este uă dōmnă în bibliotecă care acceptă pe d-nulu comite, ea nu și-a spusu numele.

— Uă femeie! pe unu asemenea timpu, și la ora acestă?

— Ea a venit pe jos, singură în puterea furtunei. . . . Acastă dōmnă e tineră și pare a cunoște bine pe d-nulu comite.

D. de Tresserves avu ca uă amefială; uă gândire nebună îl trecu prin inimă; ore Marta n'ayusese v'ua reușcare de asprimea iei? Ore ea îl acceptă? Elu fu silit a se reșina unu momentu mai înainte d'a putea urma pe feciorulu ce mergea înainte luminandu-lu. Elu mai că tremură cându trecu peste pragulu bibliotecii.

Lumina candelaburilor de pe cîminu și a lămpilor imprăsciate pe mese se perdeau în întunecata mărime a unei forte mari camere cu plafonulu de stejaru sculptatu. Unu focu mare ardea în cîminu, și arunca luciri roșie de juru împrejurulu marei vetre. În acestă regiune luminosă Maurice își profitu elegantu alu unei femei, plecată cu graciositate spre flacăra. Ea trebuia se fiă cufundată într'uă profundă reverie; căci d. de Tresserves putu trece în cetă; prin acestă lungă cameră fără ca ea se pară alu auzi se uă însemna presin-

1) A vedea No. din 21 23 24 25 26, 27, 28 Fevruariu, 1, 2, 3, 8, 9, 24 și 31 Martiu.

mării votulu națiunii prin care ea a alesu de domnu alu Românilor pe Principele Carolu. Suntă în viața omulu și a națiunilor nisea coincidențe ciudate, în facia cărora omulu stă cu braciile încrucișate, se miră și nu mai înțelege nimic. Astu-felu și aci nu se mai înțelege cumu se făcu cu celu care este născutu la sorgintea Dunării se deviiă Domnitoarele acestui fluviu, în locul unde elu este mare, putericu, la locul unde elu se ntrunescu cu Marea Negră. Astu-felu nu se mai înțelege cumu se făcu ca ziua în care națiunea română proclamă voia iei, alegerea iei și ereditatea tronulu, ziua de 8—20 Aprilie, se fiă și ziua născerii alesulu iei.

Cu câtu însă aceste ciudate coincidențe suntă de ntelese, cu atâtu putemu înțelege mai bine ce amu dobânditu, ce avemu și ce putemu ave, de vomu sci și vomu voi și d'acea-a poporul român va serba Sămbătă, îndovuita aniversării cu acea credință și iubire cărî-a datoresce miraculoșele sele triumfuri.

Scrisesem uă aceste linie cându primiramu diariulu Albina din Vienna, în care citiramu uă ciudată anecdotă, estrasă din diariulu englesu Morning Post, care și elu o reproduce din foia americană Baltimore Wecker. Acea anecdotă, între alte lucruri stranie conține și numele unni Brătianu, ce pōte că va fi numele vr'unui comerciantu, se uă unu altu nume ce camu semena cu acesta și care va fi fostu apoi confundatu de cătră naratoarele anecdotei. Nu scimă pînă la ce punctu pōte fi adeverată această anecdotă; nu este aci nici locul unde se publică anecdotele și felerimile; cu tote aceste, fiindu că ea ne eădu suptu ochi tocmai cându vorbiseram despre întâmplările și coincidențele ciudate, se ne fiă permis a o reproduce aci ca uă anecdotă ciudată și 'ntocmai după cumu o publică diariulu Albina

„Reminiscente interesante privitoare la România, comunicate de „Baltimore Wecker,” precum uă auăditu

ția. Numai cându ajunse chiaru lângă ea, se întorse încetu, își redică capulu, și amendou se priviră facia în facia, Maurice, palidă ca mōrtea, se reșina tremurându de perete. — El bine! eu sunt, dise în fine străina c'ua voce impunetore și lină totu d'ua dată. Suntă ore atâtu de schimbata?

Ea și depărtă cu amendou mancele grelele valuri ale perulu se, și descoperi uă facia d'ua frumuseță deosebită și voluptuosă. Aceptă câte-va momente, și fiindu că d. de Tresserves totu făcea, ea dete unu risetu nervos și resunător, pe care-lu stăpini îndată. — În adeveru, dise ea, surprinderea dumitale m'ar face se ridu, cându nu și-așu înțelege suferința.

— Esci forte sumetă! dise Maurice c'ua surdă splosiune: atăta nerușinare! . . .

Ea făcu unu micu semnu cu mână. — Nu'mi spune injurie, Maurice, dise ea c'ua voce lină și impunetore; acēsta n'ar fi demnu de d-ta . . . și mai la urmă, ce este? . . . esci unu omu galantu. Nu mē lemū de violițele dumitale. . . . Afară d'asta, dacă s'ar întempla minunea ca se vrel se mō omori, acēsta mi-ar proba numai că totu mē iubesc, și mai la urmă pōte că nu m'ar face unu reu serviciu ucițendu-me.

— Se te uciđi strigă d. de Tresserves; în adeveru acēsta nu e trebă de omu cumu se cade. . . . Cine și-a datu îndrăsnela d'a te presenta înaintea mea? . . . Ce cauți aci? . . .

— Îți voi spune ce cautu.

— Răspunde ce voiesci? urmă Maurice, și cătră voce tremura de mânie. . . . Legea ne-a despărțitu, și ce dracu! eu credu că mē va protege celu mai pucinu contra ne-

din gura generariulu Siegel, reproduce și de „Morg. P.” era noi le dăm aci în estrasū: „În batalia orientală, după ce Rușii se retraseră din Moldova și țera românescă, Austria intră de ocupă acele principate, a cărora locuitori înse nu doriau presința permanente a Austriacilor ce făceaū tōte felurile de combinațiuni. În uă sēră frumoșă din Decembre 1854 se adunase în unu locu în Bucuresci uă societate de neguțetori nemți, și vorbindu despre venitoriulu principatelor, d. Vilelm Aufermann (care mai tārdu a înființatu în New-York renumita galeria de arte ce pōrtă numele lui) veni la ideia: a face atentu pe Manteuffel ministrulu președinte prusescu că aceste feri pōte ar primi bucuros pe principele Hohenzollern-Sigmaringen care căși-va ani mai înainte împreună cu principele Hohenzollern-Hechingen renunțiasse la domniă în favoarea consangēnulu lor a regelui prusescu și locuia în Düsseldorf. Ideia o aprobară toți; Aufermann compuse scrisoarea, și cu elu împreună o supscrieră dd. Baumgärtner și F. Ulrich. Cându era epistola de sigilatū, unu boiărū presințe cu numele Brătianu ceru ca se supscrie și elu acelu documentu, ceea ce i se permise cu plăcere. Unspedece ani mai tārdu, principele Carolu de Hohenzollern-Sigmaringen intră în România și boiărulu Brătianu pășă alătura lui.”

Monitorulu francese publică uă corespondință din Bucuresci, pe care în revista sea politică o recomandă atențiunii ca uă lucrare interesantă asupra stării politice a țerei nōstre. Acea lucrare aduce aminte faptul că dobindirea instituțiunilor actuali ale României este datoritu în mare parte simpatioru ce Francia n'a încetat d'a ne areta. Articululu, publicatu în Monitorulu francese și relevatu în Revista sea politică, asicură c'acele simpatie nu voru lipsi guvernulu românescū, în calea cea grea a reorganizării țerei, nici de acumū înainte. Importanța unei asemenea declarări o în-

rușinatelor dumitale cutezări. . . . La ce oră vei bine-voi se pleci?

— Al esclamă ea cu linisce, daru nu te gāndesc; a pleca pe timpul acesta! cându n'al fi așia de mōniosu, al fi auzitu ploia, și vēntulu ce suflă cu furie. De sicuru ce n'al voi se dai afară în astă nopte pe unulu din cāni dumitale. Ascultă-me pe mine, așașă-te colea. . . . Îți poșt închipui prea bine că n'am suitu acestu munte numai pentru plăcerea d'a me espune la astu-felu de primire, pentru care însă eramū bine pregătita.

— Ce ai făcutu cu principele de Scălese? întrebă Maurice c'ua voce resunătoare.

Ea și redică cu linisce ochi spre dñsu. — Ti s'a vorbitu de principele de Scălese? dise ea fără se emoționa; de sicuru Iosefu? El bine! principele de Scălese este la Roma. . . . se u în China, prea pucinu în pasă. . . . Nu me mai privi astu-felu Maurice; în credință nu mu potū deprinde cu acestu aeru tragicu. . . . Ascultă-me! suntemu singuri, nu e așia? nimeni nu ne aude? Se lăsamū la uă parte, udată pentru totu-dēuna, prejudecățile furiele cunoscutu, tōtă eşorta în fine a neînțelegeriloru casnice. . . . Nu te infuriale rogu. . . . Simpimentele cele mai natural, cele mai sincere au tōte uă parte mai multu se u mai pucinu mare de conveniune; suntū atitudinile prevedute pentru fiă ce ocașii ale vieței, de carl spiritele cele mai libere, caracterele cele mai tari nu se sciū desface. . . . Acēsta e uă supunere impusă de banulu tonu și neapărat, se vede, disciplinei sociale; de eesimplu unu bărbatu. . . . daru te rogu, nu șeada astu-felu în picioare. . . . la se vedemū! așașă-te colea fa-

telege fiă-care; d'acea-a constatându-o aici, vomu reproduce mance în întregulu se u corespondința publicată în foia oficială a imperiulu francese.

Publicamū mai la vale introducerea ce precede statutele societății pentru sploatarea și comerciulu pecurii. Se va pute vedē într'insa foloșele morali și materiali ce promite acēsta asociațiune. Recomandamū atențiunii acēsta întreprindere la care capitalurile mici ca și cele mari potū lua parte și contribui astu-felu nu numai a asicura succesulu întreprinderii însăși, daru a răspādi și consolidă spiritulu de asociațiune, care va face se înflorēscă și se prospere comerciulu și industria română, în tōte ramurile.

S'a răspāditu scire că s'ar fi deschis resbelu între Francia și Prusia. Aceste sciri suntă de ntemeiate și stăruim a crede că nu se va face acēstu resbelu, ci din contra că Francia și Prusia vor merge împreună. Aci pōte este locul se facemū cunoscutu că cursulu împromutulu românū din 1867 (Oppenheim), care s'a emisū cu 52, este astăzi la Bursa Parisulu, 71 7/8.

SENATULU ROMANIEI.

Ședința din 6 Aprilie.

Între comunicări este și acea-a că col. II pentru Senatulu din Iași s'a întrunitu la ziua otărită și n'a votu a alegu Senatorulu se.

D. Turnavitu dise că fiindu că acēstu colegiu n'a alesu reprezentantele se, trebuie a se convocă a doua oră, și dacă nici atunci acēstu colegiu nu va voi se alegă, atunci va rămēna nereprezentatu în Senat.

D. Grecianu dise că se unescu cu atâtu mai multu cu opiniunea d-lui Turnavitu cu cătu legea interțice unui colegiu, întrunitu la ziua otărită, a se ocupa de altu-țeva de cătu de alegere; șadaoge apoi că d-sea s'ar vōtū dintr'unu organu oficialu se u semi-oficialu col. II de Iași s'a întrunitu pentru unu scopu cu totulu altu; d'acea-a cere ca acēstu colegiu, care a violatu legea, se i se 'nterțice a mai fi reprezentatu în Senat.

D. Belđimanu dise că Col. II de Iași suptu cea antiu impresiune a refuzării curței de Casățiune de către Senat, a refuzatu și elu d'a alegu reprezentantele se, daru că Senatulu trebuie se șiă se u de nemulțumirile provenite din nesatisfacere unor cerințe ore cumu legitime, și se nu se grăbescă a exclude unu colegiu d'a fi reprezentatu în Senat. Pentru a convinge și mai bine pe Senatulu că Col. II de Iași nu și-a alesu pe reprezentantele se de cătu pentru că era suptu cea antiu rea impresiune, d'ă citire unei comunicări făcute d-sele de primarul de Iași și dise c'ar fi bine ca Ministrulu dintru se convocē pentru a donu oră acēstu colegiu.

ci în facia cu mine, Maurice, ca altă dată. . . . în timpul celu frumosu ce nu mai este. . . .

— Se depărtamū aceste amintiri, te rogu, dise Maurice fără și schimbă atitudinea.

— Cu tote aste eu vinu se încercu lîngă d-ta unu apelu la vechiulu trecut; Maurice, urmă comitesa c'unu acēntu de nespūsă melancoliă. . . . Acele prejudecăți, acele tiranii ale lumē de carl nu cutēză a se libera animelle cele slabe carl plutescu după voința opiniunel, fu unu timpū însă cându d-ta te opunea lorū facia în facia, pe cându ele se opunea omorulu d-tale. . . . Ce nu se șecea pentru a te depărta de mine! Nici consiliile nici rugăciunile, nici amenințările, nici familia, nici lumea, nici unu nu te putea urni atunci!

Ochiu d-lui de Tresserves lucia ca unu focu întunecat; comitesa aruncă asupra lui uă lungă privire.

— Al cătu esci de frumosu astu-felu! dise ea c'unu suspinū, reșimāndu-se în cetū de spătarulu fotelulu; în adeveru, timpul te a cruțatū mai bine de cătu pe mine. . . . Căși anu suntū de cându ne amū luatū? Dece ani? Două-spre-dece ani? . . . Da, tocmai unu-spre-dece ani! eramū forte tineri atunci amendou, și oțtu te iubiamū de multu, Maurice, și cătu de multu me iubial! Îți aducū amintu acele veri petrecute la Chanteaux după plăcerile iernei; și lungile preambări ce făcāmū sēra în alele ondulate ale parculu, singuri, vorbindu, și gāndind totu dēuna orele pre scurte? . . . Al ce frumose momente amū petrecutu! . . . Este cu puțină ca cine-va se se obosiasc de fericire? . . . Cu tote aste la Chanteaux. . . .

— Da, la Chanteaux, nu e așia? mul-

Se închide incidentele și se primesc propunerea d'a se convocă pentru a doua oră colegiulu.

D. Ministrulu Primarū, d'ă citire mesajulu prin care mai prelungește se u Senatul cu 5 zile, pînă la 13 Aprilie.

Se d'ă citire unei propunere prin care se cere îmbunetățirea relei sorte a preoților de sate.

S. S. Mitropolitulu primatu, dd. Sc. Rossetti și Turnavitu susinū și desvoltă acēsta propunere. D. Ministrulu dintru răspunzēndu în locul d-lui ministrulu de Culte ce lipsesc, dise că ministrulu este fericitu d'a vedea silințele pentru îmbunetățirea sortel clerulu subalternu mai cu se mē și va d'ă totu concursulu se u Senatulu pentru acēsta îmbunetățire.

D. Col. Casimir d'ă citire raportulu în privința contingentulu de 6100 omeni d'n clasa anulū 1867, votatū de Camera l-guitoru.

D. P. Casimir atrage atențiunea ministrulu asupra abuzurilor ce se comitū cu ocașiu-nca recrutării și rōgă a face se înceteze aceste abuzuri.

D. Ministrulu dintru răspunde că și d-lui are sciința de aceste abuzuri și că ministrulu va face totu pentru ale curma.

Proiectulu se iē apoi în considerațiune, se votēză pe articlu și 'n totale, cu bile, și se primesc; votanți 41, bile albe 38 bile negre 3.

D. Col. Casimir d'ă citire raportulu privitoru la înființarea unei noue sisteme monetare și opinēză a se primi întocmai proiectulu după cumu este votatū de Camera. După ore care discuțiune fără însemnate se închide discuțiunea și se iē proiectulu în considerațiune; se votēză apoi legea pe articlu.

Se pune la votu proiectulu în totale cu bile și se primesc: votanți 42 bile albe 36, bile negre 6.

Se d'ă citire unui propunere, în formă de proiect de lege, pentru construirea unor căi ferate prin Galași Iași la otarulu Bucovinei și alta de la Bucuresci la Brăila ce se însercinează case Berling din Londra a construi; se d'ă citire și condițiuniloru propuse.

Se trimite în cercetarea secțiuniloru spre a se cerceta de urgență și se otăresce a se d'ă uă copie și guvernulu după regulament.

D. N. Lahovari d'ă citire raportulu relativu la transacțiunea Godillot, majoritatea membriloru comisiunel s'au pronunțat pentru primirea întocmai după cumu a fostu votatū de camera.

Nelundū mimeni cuvēntulu în discuțiune generale, se iē proiectulu în considerațiune; apoi se votēză pe articlu și se procede îndată la votarea în totale cu bile și se primesc: votanți 28, bile albe 21 bile negre 7.

REGULAMENTU.

Pentru tragerea la sorți a unui număr de scrii de obligațiuni rurale, ce urmēză a se face în fiă care anu, conformu art. 42 din legea rurală și art. 1 și 2 din legea de la Martiu 1867.

Aprobatū prin decretu cu No. 496.

CAP. I.

Anunțarea tragerei la sorți și organizarea comisiunel care are a face acēstu operațiune.

Art. I. În fiă-care anu, cu uă lună de zile înainte de 23 Aprilie, se va a-

șimită d-tale eramū se morū, și gracie Ceriulu!

— Dacă! fi vrutū se mē crești atunci, Maurice, n'al fi căutatū mōrtea scrii unu duelu nesocotitu, pentru ore carl scriori, pentru uă 'ntelnire primită cu inocința. . . . Perdui capulu și fugiu. . . . Daru îți juru că n'acelu momentu nu mai iubiamū pe d. de Ostaing. . . . Și nu'l am iubitū uă singură oră; . . . însă mē simpțiamū compromiș în ochi lumel, desprețitū de d-ta, nu se amū unde se mē ducū, cui se mē adresezu, și urmai pe d. de Ostaing. Al ce tristă vieță. Obosită, descuragiată, iritată, urmāndu cu friguru uă fericire ideale de care în fiă ce oră mē depărtau ma multu, lăndu pentru a o arunca îndată, fiă ce cupă nouă din care speramū că voiū putea gusta fericirea, me regăsimū totu dēuna singură, facia în facia c'unu nespūs și nevindecatū urtu. . . . Șacēsta va! pentru că amorulu e totu dēuna acelu-ași monotonu la desperare în scurtele sele veselle, în jurământele sele deșerte, în chimerele sele de eternitate și 'n meschințele sele decaderi!

— Credū că nu'ți închipuesci că mō voiū frăgeți de deșepțiunile d-tale? Scutesce-mē, dōmnă, d'aceste ridicule confidințe. . . .

— Al dise comitesa c'unu slabu surisū, vinu de atâtu de departe și cu atata greū am pututū descoperi tainia unde te ai ascunsu, în cătu poșt pre bine se me ascultū pucinu. . . . Spunemū, Maurice, nu e așia că mai iubitu udată; cautū în anima dumitale, n'a mai ramasū nici uă scāntie de iubire? . . . Îți juru că 'n miđ loculu rāteciilorū mele cele mai culpabile nu te am iubitū decātu pe d-ta; imi parea reu după

nuncia tragerea la sorți prin *Monitorul* oficial.

Art. II. Comisia care are a trage la sorți în fă care anu, se va compune de ministrul de finance, de câte un delegat alu Corpurilor legiuitor, de membrii comitetului de licidare alu obligațiunilor rurale și de doi proprietari aleși scrutatori dintre proprietarii presinți.

CAP. 2.

Despre deschiderea ședințelor comisiei și despre biletete ce au a se pune în urnă.

Art. III. Comisiunea tragerii la sorți se va intruni sub președința ministrului de finance, sau, în lipsa acestuia, sub președința altui ministru, în localul comitetului de licidare, în fă care anu, la ziua de 23 Apriliu, la ora 1 după amedă-ji.

Art. IV. Ministrul va deschide ședința și va invita pe proprietarii preșenți în sala comitetului, a designa dintre acestia doi proprietari scrutatori și cari au a face parte din comisiune.

Art. V. Biletete ce au a se pune în urnă voru fi tăiate în mărime egală, și pe atăa numără pe câte serii se voru găsi înscrise în registrele de partiți ale comitetului, pină în ziua de 23 Apriliu.

Art. VI. Pe aceste biletete va fi înscrisă No. seriei și suma capitalului de indemnisație, corespunțetore la a cea serie.

Art. VII. Biletete, mai înainte de a se pune în urnă, se voru numără în glas mare de către unul din membrii comisiei.

Indată ce comisiunea va găsi că No. biletetorū este egală cu acela a No. seriilor înscrise în registre de partiți, va încheia unu procesu verbalu în care va constata întrunirea comisiei, numărarea celor doi proprietari scrutatori, No. seriilor din registre și No. biletetorū tăiate.

Acestu procesu-verbalu se va subscrie de ministru și de toți membrii comisiei.

CAP. 3.

Punerea biletetorū în urnă, tragera sorților și formarea tablourilor.

Art. VIII. Comisiunea va stränge fă care biletu în formă cilindrică, egală, și le va pune în urnă.

Art. IX. Biletete se voru slobođi în urnă unul câte unul și de susu ca se se pōtă vedea de mai mult, numărându-se și atunci în glas mare.

Art. X. Dupe depunerea biletetorū, urna se va închide și se va învrti rōta de mai multe ori pentru amestecarea lorū.

Art. XI. Căndu se va crede că biletete sunt bine amestecate, președintele va deschide urna, eră unu membru alesu de comisiune, va scōte câte unu singuru biletu, care lu va da în mână președintelui comisiei.

Președintele comisiei va citi în glas mare No. seriei, valoarea ei scri

să pe biletu și lu va parafa spre neschimbare, în urmă lu va trece spre observare de toți membrii comisiei, după acesta se va înșira pe uă sfōră. În casu căndu din greșelă se va scōte din urnă două biletete uă dată, înainte de a se deschide, unul se va slobođi înapoi.

Art. XII. No. seriei și valoarea ei scrișă pe unu biletu scōsu din urnă, după ce se va citi în glas mare și se va observa, se va confrunta cu registrul generalu și cu sușă declarației respectivă a comitetului și se va trece în două tablouri, unul ținutu de unu membru alu comisiei și altul de secretar, sau șeful comptabilităței comitetului.

Art. XIII. În amedouă aceste tablouri se va trece No. următorū alu biletulu scōsu din urnă, No. seriei și valoarea ei însemnată pe biletu.

Art. XIV. Din urnă se va scōte numai pe atăea No. de biletete pe cătu valoarea seriilor însemnate pe dinesele va acoperi suma de bani destinați a se trage la sorți pe fă-care anu pentru amortisare.

Pentru a nu se face greșelă se se tragă la sorți mai multe serii de cătu suma amortisărei, se va aduna în mai multe rânduri la uă parte valorile seriilor eșite la sorți.

Art. XV. După ce se va isprăvi scōtarea biletetorū corespunțetore la suma amortisărei, se voru numără din nouă cât acele scōse din urnă cât și acele rămase în urnă pentru a se încredința decă suma totală a amedurorū aceste numere de biletete este egală cu cea pusă în urnă.

Unu procesu-verbalu se va încheia în josul tablourilor despre suma totală a seriilor și a sumei despăgubirei trasă la sorți; acestu procesu-verbalu se va sub-scrie de intrăga comisiune.

Tabloulu acesta se va publica întocmai prin *Monitoru* anunțându-se că seriile eșite la sorți se voru plăti la casa comitetului de licidare indată ce proprietarii acestorū seriilor voru prezenta obligațiile cu cupōnele lorū respective.

Art. XVI. Biletete cari se voru trage la sorți, precum și biletete cari voru prisosi și voru rămânea în urnă, după finitul tragerii la sorți a tuturor seriilor corespunțetore la cifra de amortisare, se voru arde de comisiune, rămăndu a se face altele pentru tragera lorū la sorți a anulū viitorū.

Dispozițiuni Diverse.

Dacă în cea anteu și operația tragerii la sorți nu se va isprăvi, comisiunea menționată la art. 2, va continua această lucrare și în cele alte zile neinterupt pănă va isprăvi tragera la sorți a tuturor seriilor corespunțetore la cifra destinată pentru amortisare pe acelu anu.

În asemenea casu comisiunea va si-

gile urna cu biletete ce voru rămânea cu unu sigilū alu ministrului de finance, cu unu sigilū alu comitetului de licidare, cu unu sigilū particularu alu proprietarilor scrutatori și unu sigilū particularu alu delegaților corpurilor legiuitor.

Se va pune într-uă casă de feru biletete scōse deja din urnă, care casă o va sigila erăși cu câte patru sigiluri susu citate; întu într-acestă casă se va pune și tabloulu prevedutu la art. 12 din acestu regulamentu precum și procesele-verbale, cheile acestor case se voru păstra, una de ministru de finance și una de unu reprezentantū alu corpurilor legiuitor.

Comisiunea însă, înainte de a se depărta din sala comitetului, va încheia unu procesu-verbalu, prin care va constata câte biletete de serii s'au trasu la sorți în fă-care și și ce valōre cuprindū acele serii. Asemenea va constata și despre punerea sigiliilor pe urnă și casa de feru.

Sala în care voru rămânea urna și casa sigilată va fi păzită de sentinelă.

Proprietarul a căruia serie ar eși la sorți, cu totul la urmă în cătu nu ar ajunge a i se plăti intrăga valōre a seriei sōle, din suma destinată pentru amortisare pe acestu anu, va rămânea a și primi restulū valōrei sōle în alu douilea anu de la 23 Apriliu, fără că seria lu se mai pōtă fi pusă în urnă în anulū următorū.

Pentru seriile obligațiunilor covenite aședămintorū publice, nu se vor forma biletete nici se voru pune biletete în urnă, fiind-că aceste serii, dupe art. 43 din legea rurală, urmēz a se trage la sorți, numai după ce mai întâi se voru liquida obligațiunile proprietarilor particulari.

A. Văsescu, A. Milo și A. Filipescu.

COMUNICATE.

D. Niculescu Chița, în trecută lună Martiu, pe căndu se afla prefectu la districtul Râmnicu-Sărătū, s'a adresatū prin depeșă No. 1144 d'adrepulū către Înălțimea Sea domnitorulū, plângēndu-se de tribunalul localū, că pe nedrept l'ar fi exclusu din listele electorale, și cerēndu destituirea Intregulū tribunalū, și a se alege între d-lui și d-nil judecatori.

Guvernulū, în facia acestei proceduri, anticostituțională și a ultimatulū d-lui prefectu, i-a datū, prin ordinulū ministrului de interne No. 4926, următorulū respunsu:

„Guvernulū pusū între pretențiunea d-vōstră, de a destitui unu tribunalū întregu, și între demisiunea d-vōstră, vō face cunoscutū că, cererea destituirei tribunalului fiindu contra legii, supscrisulū primesce demisiunea d-vōstre din postulū de prefectu.

Se face cunoscutū că pentru acelu din d-nil oficeri cari au fostū în ne-

activitate și nu s'au chiamatū în activitate, cu ocașia organizării granițel, ministrul a avutū în vedere notele inspectorilor generalū la examinarea ce li s'au făcutū, și cari nefiindu-le favorabile nu s'au pututū chiama.

PROGRAMA

pentru serbarea zilei de 8 Apriliu 1867, aniversarea proclamației rezultatului plebiscitului pentru alegerea Măriei Sēle Domnitorului Carol I, și a aniversării născerei Măriei Sēle.

I.

Ziua de 8 Apriliu, aniversarea proclamației plebiscitului pentru fondarea dinastiei Măriei Sēle Domnitorului Carol I, fiindu totū de uă dată și aniversarea născerei Măriei Sēle, se va celebra în tōtă țera.

II.

La 6 ore dimineța, se va anuncia serbarea cu 21 tunuri, de pe delulū curțel Mihail-Vodă.

III.

La 9 ore dimineța guarda orășenescă și oscirea de tōte armele, în plină uniformă, voru fi aședate în lungul stradelorū de la palatū pănă la Mitropolie.

IV.

La 10 ore, înainte de amedzi, în biserica sântei Mitropolii, după sevrișirea oficiului liturgiei, se va cânta unu Te-Deum de către preșanția sa pārintele Mitropolitulū primatū alu Romāniei, preșanția sa Mitropolitulū Moldovei și Sucevei și preșanțiile lorū episcopilor eparhiōi, la care voru asista: Înălțimea Sa Domnitorulū cu casa sa civilă și militară, d-nil ministri, corpurile legiuitor, curtea de casațiune, curtea de compturi, statele majore ale ostirei și ale gardei, și tōte autoritățile publice.

Corpulū diplomaticu va fi invitatū a asista la Te-Deum.

Pe căndu se va cânta Te-Deumulū, se voru da 101 tunuri.

V.

După întōrcerea de la biserica, M. S. va asista de la palatū la defilarea trapelorū și a gardei.

VI.

La 4 oră, M. S. va primi în sala Tronului felicitățiunile deosebitorū corpurū și autorităților publice ale țerei în modulū următorū:

Înaltulū cler alu religiunei domnitor; Clerulū celorlalte religiuni; Senatulū; Adunarea legiuitor; Curtea de casațiune; Curtea de compturi; Curtea de apelū din Bucuresci și tribunalul de Ilfov; Ministrulū de interne cu serviciile și administrațiile dependente de dinsulū; Primarulū și consiliulū comunei împreună cu corpulū comercialū și notabilulū suburbiilor;

Guarda orășenescă; Ministrulū justiției; Ministrulū treburilor străine; Ministrulū financelorū cu serviciile administrațiilor dependente de dinsulū; Ministrulū cultelorū cu serviciile sōle; Corpulū superiorū alu instrucțiunei și corpulū profesorulū cu rectorulū și decanii de facultăți în capu; Ministrulū lucrărilor publice;

La orele 2 1/2 va fi primitū ministrulū de rebelulū cu statulū majorū și corpulū oficerilor de tōte armele.

La orele 3, M. S. va primi în saloulū Verde pe d-nil reprezentanți ai puterilor străine.

Persōnele private de ori-ce categorie se voru înscrie la oficerulū de serviciu, de la orele 12 pină la orele 4.

VII.

În tōte orașele, țarguri și sate se va serba ziua de 8 Apriliu, și se va cânta Te-Deum în tōte bisericile, la 10 ore de dimineța. În orașele de reședință ale districtelorū, după sevrișirea Te-Deumului, care se va face în preșința prefectilorū și a tuturor funcționarilorū Statului, va fi și unu escadronū de gendarmi în plină uniformă, ca se salute cu trei salve de puscă cântarea Te-Deumului.

În orașele unde se află d-nil consuli ai puterilor străine se voru invita la Te-Deum.

VIII.

Prefecții districtelorū, la 12 ore, voru primi felicități în numele guvernulū. Sēra, tōte orașele și edificii publice, voru fi iluminate.

DESPRE

INDUSTRIA PĂCUREI ÎN ROMANIA.

Iluminarea este una din trebuințele cele mai d'antēiu, cele mai neapărate ale omului, și dēră, ori-ce se atinge de această însemnată chestiune a economiei domestice merită esamenulū celū mai atentivū. În tōte țerele unde însemnătatea și utilitatea iluminării au fostū bine înțelese, interesulū și știința s'au asociatū spre a o înzestra cu unu progresu, cu uă îmbunetățire; și pretutindene astăzi, ca chestiune industriale și comerciale, iluminarea se pune pe aceiași linia, ca se dicemū astū-felū, ca și nutrimentulū, cași investmintarea.

În Romānia însă nu este totū așa: aci casele, satele și urbele suntū fōrte reu luminate. Nu că dōră e de lipsă materia primă, — dēră nepăsarea, pușia îngrijire pentru utilizațiunea ei. Fă-cine cunōsce în adevēru că păcura și similarile sōle, dau cele mai bune și mai eștine din produsele utilizate pentru iluminare și țera nōstră este proveđută de cantități considerabile de

d-ta cu lacrimi, cu desperare... Nu fi fă milă!... Vina mea este dacă Dumneđeu a aruncatū în vinele mele uă ore-care nerăbdare îngrijetă și a depusū în sufletulū meu germentulū fatalu alu unei curiosități înflăcărătă, fără sațiu?... Unu bărbatū scie se se folosescă pentru gloria lu de acestu reu straniu; elū cercetēz sciințele și lumele, și face se eșă din ele lumina celū îndestulēz; vina mea este dacă cerulū n'a deschisū ambițiunei dorințelorū mele decătū sferile turburate ale amorului? M'am supusū mișcārei ce mi-a fostū dată; suntū ore atātū de culpabile, și este cu neputință ca se me erți?

D. de Tresserves aruncă asupra iei uă privire înghiaciată.

— Esci nebuună, dișe elū.

— Și pentru ce? dacă cu tōte cele ce s'au înțēplamtu nol ne-amū mai iubi încă!... N'amū putea ore fi fericitū unulū lângă altulū pe această stincă unde sgomotele lumelū n'au nici unu resunetū? A l gāndesce-te, Maurice, se nu sacrificāmū fericirea crudelorū cerințe ale unei pretinse demnități! Adă-ți aminte acele frumōse ore din cele dāntēiu zile ale unirei nōstre, acele divine nebuli ale tinereții nōstre... Fii bunū, Maurice, uită ce ai suferitū, adă-ți aminte de ce ai iubitū tu!

— Dōmnă, această ironiă adōgată la injuriile cele mai grave...

— Suntū sinceră și-o jurulū esclāmă ea sculāndu-se c'au energii pasionată care, în alte timpuri, ar fi turburatū sufletulū d-lui de Tresserves... Revinū se mi sfrișescū vieța la piciorle tale... Te iubescū... Dacă te-ai îndovitū vr'udatū d'astū iubire, dacă m'am îndovitū chiarū cū inșeșă, acumū nu mai am nici u'ndoială,

am înțelesū amorulū dupe sfășietōrea re-mușcare pe care în deșertū cautū a o'năbuși... De ce n'am revenitū mai înainte!... Nu cutezamū; însă căința me re-duce în fine, ețā-me la piciorle tale, Maurice, nu me respinge... Nu poți se uiți?... Ce lucru e ertarea, Dumneđeu lu meu?... În adevēru ea era mai la piciorle lui, plecată și rugatōre, redcēndū spre dinsu ochii iei cel marl acoperitū c'un vel de tristēțā... Maurice o privia cu sprāncenele încruntate, și cu facia aspră. — Cruntățā atătea silințe, dișe elū c'au voce aspră, darū otārită... Dacă n'af gāsitū fericirea, nici mie nu mi-ai lāsatu-o... Nu sciu dacă a fostū unu momentū în care așū fi pututū erta, însă în ori ce casu, de sicuru acestu momentū a trecutū de multū... Căndu așū voi chiarū se revinū înapoi n'asū mai putea. Veți d-ta: tōte acele amintiri pe cari le-ai miscatū cu atăta di-băcie dinaintea mea, nu mi-au smulsū nici măcurū unu suspinū... A cui e vina?... Judecā d-ta însăși!

— Nu me mai iubesci? dișe ea.

— Gracie ceriulū! nu'ți închipesci credū, că eu m'amū condamnatū la lacrimi și la singurătate pe căndu d-ta a lergatū prin lume cu galantele d-tēle aventuri, și purtatū toate imprudinți pe suptū boschetele Italiei!... Căndu ai crede această ar fi a avea uă încredere prea sumēțā în virtutea mea și n prestigiolū dumitale...

Vocea lu Maurice devenisa împungētore și scēă: Comitesa, deprinsă a ridica în elū după voinți transporte de gelosii sēu de pasiune, rămēnea nemiscatū, înmārmurită d'acostă rețelă pe care n'o prevedzuse.

— Ore nu cumū-va ai iubi vr'au altă fe-

mei? întrebă ea d'nădată redicāndu și capulū... Acestă asprime nesimpțitōre...

— Eū nu'ți-am cerutū confidințe dōmnă, respunse cu recelā d-lū de Tresserves.

— Pe cine ore ai mai putea iubi după ce m'af iubitū pe mine?

Unu nesimpțitū surisū de dispreciū miscă buza lu Maurice și atinse la ānimă pe frumōsa comitesă. Acestă femeie devenise în ochi lu unu felū de incarnațiune a frumusețelū fatale, ucigașă cu inocință, inspi-rāndū unu amorū nelvinșū prin gracia singurei sēle presințe. Ea avea încredere în puterea iei, și cătu de neertate arū fi fostū greșialele iei cătră bărbatulū seū, ea se măgulia că va descēpta āncă după voință pasiunea lu; elū fusese altă dată atātū de nebuună în amoratūlū Resința lu o făcea se se mire; nelușamitā de ea în seșă, privia flăcārele vetrei palpitāndū suptū ventulū ce se coboria d'afară pe coșulū; și visa, D. de Tresserves se gāndia la timpulū cāndu unu cuvētū, unu surisū alu acestei femeie ūi turburā sufletulū; elū își amintia speranțele ce avusesse, visurile ce făcuse nădată dinaintea acestei minunate și fatale frumusețā și cumū fusese amăgitū, trādatū și insultatū d'acostă femeie.

Comitesa își redicā capulū, unū fulgerulū lucire printre lungile iei gene, și unū felū de neacceptatā tresărire făcu se vibreze tōte nervele iei. — Darū am vețutu-o, o cunoscu, esclāmă ea. Adinorū, în cea cārciumă unde m'am opritū cāndu caș speriațū de furtunā nu vorū nainta, era uă tineră copilă ce ședea în sala comună, limgă focū, ținēndū unu copilū adormitū pe genuchiele iei... Aerulū iei candidū

me mișcase mai antēiu, și me întrebāmū cumū uă fată atītū de tineră s'atātū de deosebită se putea afla singurā printre acei țeran și acei căruțași. Pe dinsa o iubesci, suntū sicuru, ar fi trebuitū se ghi-cescū indată. Nu'ți scutura capulū în acestu modū mărēțū... Par'că n'am veđutu-o schimbāndu-se la facia și leșināndū d'udatū cāndu află că suntū femeia dumitale?

— Nenorocito!... Pa spusū această? strigā Maurice c'au splosiune teribilă.

D-na de Tresserves care se sculase din ainea lu, palidă și cu ochii scānteiatori, se aședā încetiorū pe unu fotelū. — A l... linistesce-te, urmă ea cu vocea iei lină și 'mpungētōre; nu cunosceamū atunc secretetele dumitale, și n'aveamū nici uă intențiune d'af și desplăcea. Dacă am spusū că suntū comitesa de Tresserves și că veniamū se ve vizitezu la Vaudebise, este pentru că aveamū nevoi d'au călāuză.

— Și ea te-a auditū?

— Da, a alunecatū încetū pe pāmētūlū leșinatū... Ar fi trebuitū se amindouiele atunc, însă se cređu că indispozițiunea venia din obosialū sēu din furtunā, nimeni n'a presupusū adevērulū.

— Și și-a venitū ea ēru în cunoscințe?

— Da A cerutū apot indată a fi recondușă acasă; afară d'acostā nici că plāngere, nici uă lacrimă, nici chiarū uă n-trebare n'a făcutū... A l nu va fi ea cea-a care ar aprinde vre uadatā lampa lu Psychē... D. de Tresserves n'o mai ascultā; își ascunse capulū în māne c'unū suspinū ce nu'li putu stāpini, și fugi fără a arunca uă privire asupra femeiei lu.

Comitesa remase multū timp nemiscatā,

cu fruntea îngrijetă, și după acesta începu a merge turburatū prin cameră. — Suntū de speriatū, dișe ea oprindu-se din'aintea unei oglinde. Ce am ore? obosiala, emoțiunea... Puterile se sfrișescū într-uă asemene vieță. — Ș'apoi începu ēru a merge din lungū în latulū camerei, ascultāndū câte uadatā vuietulū ploei pe lespețele curții. — Parū a fi în adevēru uă stație, dișe ea oprindu-se din nouū dinaintea oglindei, e lucru de speriatū. — Ea remase astū-felū admirāndu-și frumuseța, mai rīpitōre pōte în palōrea iei tragică.

Unu feciorū veni d'o înscință cū prindulū era gata? — Și stāpinulū dumitale? dișe ea.

— D. Comite rōgă pe d-na comitesa se nu'li ascepte; a plecatū chiarū acumū călāre.

— Pe furtuna această?... Ce nebuli!

— Suntū însercinatū a lua ordinea d-el comitese în totū timpulū cătu va ședea la Vaudebise. D. Comite nu se va reintōrcē pină nu va pleca dōmnă.

Comitesa ascultā rădimatā d'au mobile, cu māna pe ānimă, ca cumū ar fi fostū lovită d'au durere strāpungētore. Cu tōte aste își veni curāndū în fire, fruntea iei își relūș seninătatea iei mārēțā; și urmă c'unu pasū sicuru pe feciorū în sala de prīgītō.

P. Albane.

(Va urma).

această materie precioasă. Munții noștri conțin păcură în abundență, precum și alte substanții analogi.

Păcura era puțin cunoscută, se mai bine, puțin întrebuințată, sunt acu câți-va ani. Valoarea însă a acestui produs n'a scăpat spiritului speculator al Americanilor, și ei au scos de de această industrie nouă uă astăfel de dezvoltare încât astăzi ei au 100 milioane de galbeni băgați în această industrie, și care capitalul dă rezultate foarte frumoase.

Bogățiile noastre în păcură ne permite de asemenea nu numai a satisface în largă trebuințele locale, dără și de ajunge se creăm un comerț de exportare foarte lucrativ. Nu trebuie ca greutatea, pedicele cari îngreună astăzi industria păcurei în România se descurgese pe omenii activi și luminați cari ar dori se se ocupe cu acest produs. Aceste greutate, aceste pedici se pot lesne învinge; ele nu sunt faptul produsului chiar; ele rezultă curată și simplu din modul celui reu de sploatare. — Uă ochire numai asupra modului de sploatare, cum se operă astăzi, va fi de ajuns spre a ne convinge că de această industrie este în suferință în locu se de rezultate frumoase, cauza este că ea se află în mâni ignoranți, neindemânatici; că lipsesc pe lângă acestea capitalul și creditul; și prin urmare încrederea fără care nimic nu i cu puțință în comerț.

De când se sploatează păcura în țară (și acesta se urmărește de mult) mijlocele întrebuințate la această sploatare n'au făcut nici un progres.

Puterile se sapă cu unelte nesuficiente, cari dau rezultate neindemnatore, mai ales când teremul este petros și stâncos.

Usul prafului, aplicat cu atâta succes în lucrările de mine, este cu totul necunoscut aci.

Ventilația puturilor, de uă mare însemnatate, se face cu ventilatori prosti, cari cu toate acestea costă foarte scump.

Ghiduiala puturilor se face din nule și cu țambure puțin durabili, și cari prin urmare au nevoie de reparații dese și costătore.

Puturile, reu săpate precum am spus, se fac fără studiu prealabil despre terim, și mai tot deauna prea apropiate unele de altele, ceea ce ocazională cheltuielă zadarnică însemnată.

Artea de a împiedica infiltrația apelor este cu totul necunoscută; lipsa de mijloce de secare împiedică cu desăvîrsire de a da de isvîrile cele mai abundinți în păcură.

Se adăugim la aceste observații greutatea ce împiedică întreprinderii pentru cumpărarea materialului lor, restricțiunile aduse la vânzare, perdele din curgere și din evaporatiune din cauza butoanelor celorlalte scl.

In fața unor asemenea dificultăți, mai pte ore a se îndoi sine-vă despre vitalitatea acestei industrii de ore ce ea se susține, dără chiar rezultate pozitive, cu toate că speculatorii se împurmată cu 15 până la 20 la sută?

Această neciință, această neindemănare, această lipsă de mijloce pentru stragerea păcurei brute, se află în fabricile țerei pentru obținerea oleurilor de luminare.

Distilarea nefiind fracionată produce calități de mâna a doua.

Oleurile grele și parafina, cari servă la atâte întrebuințări se perd din cauza lipsei de material.

Rafinarea oleurilor este foarte imperfectă, atât din cauza scumpetii produselor chimice necesari și cari vândute în detaliu ating prețuri fabuloase, cât și din cauza ignoranței noilor proceduri.

Lipsa rezervorilor, reua construcțiune a căldarelor, neperfecțiunea aparatelor de rafinare, îngustimea fabri-

celor, ocazională dese întreruperi în lucru, cari înzecesc speșele generale... Noi o repetăm încă, cu toată organizațiunea deplorabilă, totuși Distilarea și Rafinarea păcurei dau beneficii destul de însemnate, ca se permite la multe fabrici mici nu numai de a se mântine, dără și de a realiza ore care câștig.

Cât pentru comerțul păcurei și alu derivatelor se, elu se află într'ua stare și mai de plâns de cău estragerea și distilarea. Este de ajuns a arunca uă ochire asupra diferitelor de precii alu acestui produs în câte-va orașe: Când oleul de iluminare costă la Ploesti 8 lei se 10 lei vadra, la Craiova se vinde 20, 30 și câte udată 40 lei. Intre București și Ploesti, diferența este de la 5 până la 10 lei vadra. La Viena prețurile sunt de la 18 până la 25 lei.

Constantinople și Odesa primesc cantități foarte mari de oleuri de păcură din America, pre când ar fi atât de ușor pentru țera noastră ca să dea acestor țeri oleuri de uă calitate totu așa de bună și cu precii mai micu.

Causa principale a suferinței acestui comerț este că elu se practică numai de către neguțitorii mici abulanți cari vin înadinsu la Ploesti, unde cumpără câte-va sute de vedre de oleuri pe cari le revinde apoi cumu potu, căutându cu ori ce mijlocu, și chiar ilicitu, se acopere cheltuielile lor de drumu, de dobânzi s. c. l.

Mijlocele ce propunem mu josu voru puține singure, credem, se reinalte această industrie și că o pune în stare se dea rezultatele ce dă pretutindenea unde este bine cărmuit.

Tote pedicele, tote greutățile, tote imperfecțiunile semnate în această rapide aruncătură de ochiu potu se dispără numai prin puterea Asociațiunei. Unu particularu, ori care ar fi creditulu și relațiunile se, nu va avu nici udată puterea unei mari Companii anonime, speciale formată pentru acestu obiectu.

Societatea anonimă, prin singurul faptu alu constituiri se, este proba existenței unu capitalu însemnatu realisat; ea dă tuturilor garanții nu numai de solvabilitate, dără de administrațiune chipsuită, onestă și iscusită, și chiaru de la începutu ea comandă încrederea cea mai mare. Fiă care scie că ea nu pte se se abată de la principiile cele mari comerciale; ea îndepărtă ori ce idei de fraudă, de înșelăciune, prin care potu peri indastriele cele mai bogate.

In afară ca și intru relațiunile se capătă în puținu timpu uă mare întindere. In intru acționari ei sunt amici cari o protejă, și pe piețele străine fiă care scie că transacțiunile se voru fi neapăratu onorabili și drepte și că angajamentele se voru fi finite.

Ca exploatare, ea grupă în jurulu ei grația capitalurilor se, tote industriile mici similare cari dormiteză din lipsa mijlocelor suficienți, și, grația materialului se, usinelor se, instrucțiunei și esperienței directorilor se, ea nu lasă nimic la întâmplare și utilizează totu în produsele ce ea lucră.

Dea Statulu dorese se concede minele ce are, elu va avu sub mâna uă Compania pământă, puternică și solidă, care va putu se i oferiască tote garanțiile de doriu. De asemenea și cu întreprinderea iluminării orașelor, Municipalitățile nu voru mai fi nevoite se tracteze cu nisce antreprenori nesicuri, totu de una căutându cumu se nimiciască execuțiunea contractulu.

Pentru țără în genere, ea se va bucura de materii curate, bine preparate, efine și puținu câte puțin, cu desvoltarea operațiunilor Companiei, ea va fi căpătat unu mijlocu nou de schimb și prin urmare uă nouă avere.

Intr'unu cuvântu, a înlocui slăbiciunea cu puterea, izolarea neproductivă cu Asociațiunea dătoare de viață, acesta este țelulu propus și care ușor va fi atinsu, dea omenii de animă și cu inteligință voru bine-voi se adjupte opiniile acelor cari, plinu de încredere în succes și de credință în viitoru, nu s'a temutu de a lua inițiativa și de a pune tote averea lor în această întreprindere.

Situatiunea noua si noi.

Intâmplamintele ne-au făcutu a întrerupe pre cău-va timpu lucrarea noastră începută asupra acestui teme, anume violinta împiedicare a adunării naționale convocate în comitatulu Caragiului, ne impuse așteptare pină se vedem — ce se va alege din uă încercare absolutistică a unu regim parlamentar? Interpelețiunea d-lui deputat Babeșu lămuri lucrulu, și suntem de cea mal firmă credință, că ministeriul ungurescu de aci înainte, celu puțin pină se află adunată dieta țerei, va păși faciă cu românii și afacerile lor — mai delicat și mal scrupulos, dape ce se convinsu, că românulu nu e plecatu a lua în glumă și ușor a-tacurile ce i se facu în drepturi, provine ele chiaru de la ței pământulu!

Intr'aceea aflăm, că miscările naționale și constituționale s'au continuat mal pretutindenea daru ca se fiă ele scutite de atacuri oficiale, au îmbrăcatu caracteru cu totul privat; numai Chiorenil, cari stădu sub administrațiune politica sinceră, română, n'aveau a se teme de denunțări și împiedicări, pășir pe faciă; daru pre cându ei în districtu lucră pe faciă și pre cându acolo faciă cu votulu comunu, particularismulu și intriga abia culesa a-și ridica capulu, ea cu atăta era mal optivă în sferile mal nalte, și rezultatulu e că — acelu ținutu cu totul român deveni sub administrațiunea neromână?

Și în Marmatia lucră frații noștri pe faciă, daru ei nici că aveau cuvântu a se feri de publicitate, pentru că ei consecinți politice lor de pină aci se puseră cu totul pe bazele constituțiunei și legilor unguresci, descoperiră încredere ministeriulu ungurescu, și așa — cu multă înțelepciune se folosir de acestu spade pentru a-și manifesta lipsa de dorință de drepturi naționale. Politica fraților noștri din Marmatia între certe împrejurări merită totă atențiunea și totu respectulu, ăra acele certe împrejurări — pare-ni-se că costă deja nu numai în Marmatia, ci — mal pretutindenea și ele formă caracteristica situațiunei. Deci se trecem la acestea.

Purtătorii politice și sistemii nouu, corifeii regimulu ungurescu, bărbații dătoari de ton și decideri, începându de la Deak și de la ministrii și secretarii de stat pină la fruntașii partii drepte din dieta, cari — firesce toți sunt magiaru se magiaroni probați, de cându apucară la putere, se pōrtă cu uă necredere pronunțată către toți naționaliștii nemagiaru de principie și pretensiuni naționale rigoroase. N'aveau el către astu-fel de omeni nici mal nainte încredere, daru se ferir a pronunția această la tote ocașionile, apoi și cându și manifesta necrederea, o motivă cu totul altu-fel, de cău acuma. Atunci dăceai, că naționaliștii noștri de frunte sunt îngajați cu reacțiunea, adică cu regimulu absolutu de atunc — firesce pentru cuvântulu intereselor proprie, fiind că aceea nici cându n'au concesu fruntașii magiarilor, cumu că prin ingajaminte cu regimulu și sistemulu trecute s'ar fi putulu și așintitu a se sprinji și înainta cauza noastră naționale. Acum, de cându devenir mareași și înțelepții magiaru la putere și se convinsu, că — din românii cel aventuristi, se saltați, cumu i numescu ei, nu li se presenta de locu pentru ale oferi serviciile și a cerși folose, grație, funcțiuni pe se ma sea, acumu firesce că argumentulu de mal nainte și perd valoarea, se dede de minciună, așa dără acumu pentru a-și motiva necrederea trebuiră se-și scornescu alte argumente, mal potrivite. Cine căută, află, și — pretestele se află mal lesne de cău adevăralu. Așa află și domni magiaru de la putere, că românii cei ce pretind drepturi naționale cu totă serioșitate, pe temelii egalității, se cu se ne sprimămă cu speșionile

adresei prime a dietei acestei-a, pe temelii dreptății și frațietății, și nu se mulțimescu nici de cău cu ceva și concesii ambigue și ilusorie, aceia întescu a slăbi și a sparge țera, pentru ca se împreune bucișile ei cele locu de românii cu România și se facă o — Daco-Romania pină la Tisa; adică ei sunt daco-romaniști.

Va se dăce, cându pretinde Românulu dreptulu, mijlocele, posibilitatea de a se desvolta și de a-și asigura existența în propria sa patriă ca Român, această însemnă a — slăbi a sparge țeral — Nu vedu domni magiaru ca argumentulu lor identifiă patria cu — desiantatulu lor egoism! — Daru fie cumu va fi, noi trebuie se ne tragemu socotela și cu acestu minunat argumentu alu domnilor magiaru de la putere; pentru ca, după ce de atâte ori constatarăm identifiă de șorte și necesitatea de soliditate între națiunea noastră și cea magiară, ori cău ar orbăca și rețaci capi magiarilor, și ori ce nedreptate ne aru face ei în presinte, noue abia ne pte fi iertat, adică abia ne pte fi în consecinție folositoru — a păși în contra lor cu ura și dușmănia, ci ne remăne mal pre susu de tote detorința, a nu lasa nici unu modu necercat, a nu cruția nici unu sacrificiu pentru de a-i lumina și capacita și a le nimici temerile și bănuiele ce — cu via se fără vina noastră, din întâmplare se din adinsu nutrescu și manifesta ei faciă cu noi și anume faciă cu bărbații noștri cei mal probați și încrezuți. Aci acumu vine întrebarea, că — a cu e în prima linia detorința, și — oine e mal vortosu calificat a întreprinde necesariulu op de luminare, capacitate, molcomire? Responsulu — după firea lucrulu nu pte fi altulu, de cău: cel, se e ce se bucura în mal mare măsură de încrederea lor, numescă-se ei cumu se voru numi, numai se fie — omeni de omenie.

Noi scim că cându am avu de a face în cauzele noastre naționale cu regimulu din Viena, am aflat lucrulu naturalu și am odihnit cându i-am vedu căutați și consultați și — câte uă dată și ascultați pre acel bărbați a-l noștri, cari s'au bucurat de vedă și stima la acele regime; credem că va fi și de lipsă și bine a ne purtea asemenea și acumu faciă cu noua situațiune, de și cu mare părere de reu caută se recunoscem, că bărbații noștri naționali, care se bucura de încrederea magiarilor, (?) în cele mal bune puncte ale conduitei naționale nu se potu măsura și asemăna cu acei ce erau bine veduți în Viena. Daru și aceste defecte se potu compensa, precum vam vedu mal departe.

(Albina).

D-le Redactore alu ziarulu ROMANULU.

In ziarulu ce redigiați d-v. din 25 Fev. 1867 am vedutu uă scriere prin care asociatulu meu de la ziarulu Dacia Română, se încercă, deși îndepertu, a combate insultătoru politica mea. La acelea voi responde:

1-ii. Nu este adevăratu cumu că eu aș fi scos Dacia Română No. 3, pe furis, căci d-lui scie că de uă septemăni și jumătate eu dedusem materia mea la tipografie și că era de multu compus și pus în pagine, și pină ce a eșit ziarulu și l'am plătit și mi l'au adus acasă unde încă era Redacțiunea dupe Convențiune și pină ce s'a împărțit, d-sea nu mi-a spusu nimic cumu că nu mal voia a sta sub acelu stindard în apropiere de mine, sub care eu flui chemasem. Prin urmare, acesta aș fostu uă intrigă foarte ordinară, priz care a cercat în deșertu de a me păta, agentulu aceloru batjocuri în favorulu partii căria servesc.

2-le. D-sea fără de nici unu drept și modestie își ie unu felu de aeru de autoru alu ideii „Daciei“ de țeri de inițiatoru, pe cându d-sea a fostu cu totul altu-țeva, după cumu scie totă lumea care me cunoșce, și care a vedutu pe fronspiciulu Daciei mai înteu numele meu, care lucru a fostu stabilitu așa de uă convențiune, căci sciam eu că suntu omeni cari iubescu a se îmbrăca cu vestimentulu altuia.

3-le. Nu este adevăratu că aș fi datu asociatulu meu parolu de onore de a nu mal scote Dacia No. 3, căci acesta ar fi însemnatu a înșela publiculu care m'au sprijinitu cu ore-care abonamente și d-sea nici n'a fostu v'adată în intimitatea mea, ca simplu asociat ce era și nimic mal multu, pentru a me pogori eu pină acolo cu fi-cine.

4-le. Nu este adevăratu cumu me calomniă, că aș fi scos No. 3 al Daciei contra membrilor unu pretinsu comitetu instituitu, căci Dacia n'au avutu nici un are voru un comitetu. La Dacia am fostu eu și orășii eu, n'aveam nici unu stăpănu, nici unu comitetu.

5-le. Nu este adevăratu aceia ce au afirmat

d-sea, că trebuia mai înteu se-mi recunoscă articolele mele și apoi se le tipărescu și este cu totul lipsitu de modestie cându dăce că ar fi fostu indulgentu către mine. Eu însă consideru aceste cuvinte eșite ca de la unu omu rețacit. Căci cine este d-sea ce se îndărăncă măcaru a dăce că a fostu indulgentu către mine? După convențiune eu nu abdicasem la nici unu din drepturile mele și eram stăpănu pe materia mea. Apoi cine este așa de ooplu a crede că eu, Dr. în drept și în științe politice și administrative, aș fi avut nevoi să aș fi primitu v'adată avisulu sau censura unu omu cu totul străinu de asemenea materii și care n'a fostu decătu unu simplu asociat și nimic mal multu? D-sea nu mi-a fostu d'asemene nici colegu după cumu se pretinde, ci cumu am dăsu, unu simplu asociat, deși vedu că forte multu m'am înșelat în uă asemenea alegere ca omu novu venit în țară și fără esperioșă de asemenea omeni.

6-le. Nu este adevăratu că No. 3 ar fi o plastrografă, căci ar fi purtând unu singuru articlu sub semnătura „Dacia“, căci și mai nainte a fostu articule asemenea și încă neiscălite și nimene n'a îndărăntu a me calomnia. „Dacia“ acea calomniată este operă a mea ca mal totă Dacia; eu n'am avutu nevoi de a copia nici articulele nici ideile nimenui, așa că me simșecu cu consciința curată și mēndru de ceia ce am scris eu în Dacia mea, de la începutu și pină la numerile calomniate fără de nici o dreptate.

7-le. Cătu despre aceia că me calomniă, me acensă și judecă în același timp, totă lumea scie că numai în Patagonia și într'unu codru întunecos se pte cine-va institui și în judecator și în acuator, ăra în societate acesta nu se pte permite.

8-le. Asociatulu meu merge și mal departe; acensă și calomniă și judecă chiaru intențiunile mele și dăce că aș fi omu resturnatoru, cu intențiuni subversive, care așu aprinde flacăra discordiei în Statu și în Biserica, și fără se dovedescă această, pe cându lucrulu stă din contra, că eu pururea am îndemnatu pe românii la concordie, prin stingerea din țară a elementelor discordiei. Înă numai o clasă de omeni, ținți izolată de cei-lalți omeni, pretinde a scie chiaru intențiunile și a răpi astu-felul prerogativă chiaru a lui D-șeu, omeni cari insultă ția mare nu numai pe persoane onorate de toți, daru chiaru și pe monarchi, și pe D-șeu și pe cleru.

9-le. D-sea me calomniă că am scrisu materie bisericăscă. Daru omeni cari au învțătu politica și s'au ocupatu de ea au vedutu lucrulu altmintrele. Căci afară de eu am tratat tote materiile după programa în care imi pusese eu tote ideile politice mele, apoi totă lumea mai scie că partea cea mal însemnată a Dreptulu Canoniceu, intră în dreptulu politicu și în cea mal înaltă politică, anume partea care trată de relațiunile Statulu cu Biserica, și relațiunile internaționale între bisericile nașionilor, care implică și pe a statelor, și pe aceste le-am tratat eu, combatându abuzurile în lucruri și în omeni.

Dacă ignoranța a creșutu altmintrele, acesta nu este vina mea. Apoi a nu trata această chestiune, cându ea era la ordinea zilei, cându totă presa o trată, ar fi însemnatu ca se fi și eu unu politicu cărpaci.

10-lea. Domnia-sea me mal calomniă încă că m'au fi abătutu din drumu, răpindu cu această chiaru prerogativa opiniiei publice, care singură fiind Regine lunei, singură are dreptulu a me judeca în asemenea materii; iar eu am aflat opiniunea publică favorabilă mie, atât în presă câtu și de la populu am primitu mulțămiri și încurajări și mângăeri în contra manierei cu care am fostu tratat. Eară calomnia restorne dacă pte măcaru unu singuru rând din politica mea, earu nu cerce de a me înegri înaintea lunei, căci silinșile sale sunt deșarte.

11-lea. Eu voi proba totu d'aua ca de done ori doue facu patru, că nu m'am abătutu nici udată din drumu. Tare în principiile mele din Dacia mea și din articulele mele, nu numai că ne me rușinez de dizele, daru le profesu cu mândrie și susșin a selu stegu popularu chiaru singuru, cumu l'am subșinutu și până acumu totu singuru, și amu triumfat cu elu, căci susșin acelu stegu în totă viața mea. Asociatulu meu reu voese a me face unu obiectu alu furiei sale, căci eu nu permitu nimenui de a me încălca vre uă dată, perdon însă smintire și slăbiciune. — D-sea dupe Convențiune se obligase către mine „de a me apăra ori cându, chiaru de atacurile altora, și de a nu cădea în nici unu partid, și acumu vedu că s'au purtat altu-mintrelea către mine și pe cându în programu au iselătit că va combate schisma cu infocare; în ne-cuviinșoș a scriere tace de schismă, de biserică disidentă, și acumu dăce că estu numai pentru independența bisericii și încă cutăză a mi imputa căci amu combatutu-o eu pe această nenorocire a țerei mele. — Lumea însă așu judicat uă bine o asemenea conduită și o aș calificat cu adevăratulu se uume, căci ori cumu, buna manieră și lealitatea trebuu păzite.

12-lea. Pe calomnia că eu m'au fi abătutu din calea patriotice, o sfărăm cu patru dovești nebirute: 1) eu mal întă din toți Românii, în opera mea: Expunerea politică către populu român din No. 1, alu Daciei, am arătatu stabilitatea la Dunăre a coloniei nemșesti, și acesta așu fostu întâiulu mare motivu pentru care amu arborat eu stindartulu celu popularu alu Daciei,

2) Celui întâi am arătat, totu în acea operă a mea, continuarea nenorocitei politicii a trecutului, și ați totă presa imi este o dovadă legitimă. 3) Singurul am susținut se nu se lea de către stat, pămînturile bisericilor Bezarabiei și acum nu s'au luat, de și se luase dispoziții de guvern ca se se lea, (veți expun. Polit.) 4) Cumu ea politica mea în privirea bisericii, au fost prin esecelență și eminentement națională română, eu dovedesed isărăși cu patru dovești nebruite: 1-lu programul majorității camerei actuale care ăice „ținem cu atăta mai mult la Religionea părințileru nostri.” (Diarul Românul 26 Fevr.) 2-le art. 21 din Constituțiune. 3-le Programul ministeriului actualu care ăice: „Ibănda noastră de pînă mai întâi de la D-zeu, limbăglu preăță de nou și neuzitată la noi, pe atăta și de frumos în fața poporilor creștine ale Orientului

care privesc la noi. 4-le Ministeriul cădătu au prezentat senatului, după cum am cerut eu în Dacia, proiectul de lege pentru restaurarea bisericii și au ăis în espunerea de motive la a-celul proiect: „pozițiunea bisericii nostre în fața tuturor celor-lalte popore creștine din Orient, cere restaurarea bisericii conformu art. 21 din Constituțiune.” Aceste cuvinte sēmăna cu acele ce amu exprimat în politica mea din Dacia. Așa daru eata dovedit că eu amu apăratu dorințele naționale, căci cāndu majoritatea camerei este în politica mea, cāndu Constituțiunea este cu mine, cumu pot fi eu anti-naționalu?

Apoi politica mea în privirea acēta, au fost coronat de unu bunu succesu în dreptu, căci s'au prezentat proiectul de lege pentru restaurarea bisericii.

Calomnia însă este purure ca norii țării în

desertu se înalță spre a întuneca strălucirea cea neapropiată a soarelui. Astu-felū ea pe omul drept nu-lu pōte întuneca nici udată. Bine au ăis însă înțelepciunea vechiloru Ellini: „Dusman și deochitoru este ochiul vecinului; omul pismătareș forte reu lueru este.” Iară eu amu fost sinceru și tead de marturii ceriulū că suntu ocupatū numai de mărirea cauzel ce apărū și voi apăra totu d'aua, adică patria română în tēte ramurile existenței sale.

Vreț însă se fi chiaru unu Alexandru celū Mare, nu poși fără 45 de cicatrice, eară dacă cumu-va vreți se fi chiaru unu Napoleon I, nu poși fără 60 de bătlūi mari. Așia este și în lumea politică, căci cicatricile, ea și calomniile, arată mai mare valōrea, meritulū și geniulū neegalatū a omulū calomniatū.

Eū însă respingū, ea și mai înainte, cu die-

preș de la mine, niște asemine calomniū pe se-ma autorulū lorū, conformu sentenței celui mai mare Domnitorū alū vechimilū: „întōree de la tine cuvintele cele de ocară.” (Solomon Imperatūlū). Căci este de datoriu mea către publiculū românū și a lumel de a me opune cu țarie contra unorū impuratū care ar putea amăgi judecata sa.

R. Scriban.

ADEVARATA Semință de Tutunū Yaca ienege prima caletate, se află la D-na Garabet Berdriș tutungiu vis-à-vis de Pasage. No. 250. 4-8đ.

DE INCHIRIATU. Casele D-lui Mibailū Anghelovici strada Brăncoveanu No. 14. de la St. Gheorghe viitorū. Doritoril se potū adresa la proprietarulū lorū seū și la actualulū chiriășū. No. 237. 6 2đ.

DE INCHIRIATU. Unu apartamentū cu 5 încăperi în Strada nouă No. 5, în rindū cu sala Sistiēna. No. 248. 5-2đ. N. Carapati.

DE INCHIRIATU. Mai multe apartamenturi în casele fraților Reși, în fața Tētrulū. No. 230. 10-2đ.

ESTE de vnzare unu calēscu de Lohner cu 4 locuri forte elegantă și puțin purtată. Asemenea și unu mobilu de stejarū frumos sculptat pentru unu cabinetū de lucru. Doritoril se vorū adresa la subsemnatū, strada Mogoșei, vis-à-vis de Tētru, de la 9 ore dimiņță pînă la 11. No. 243. 3-2đ. Nicolae Lahovari.

UN Profesore de langue allemande et française, qui peut disposer encore quelques heures, desire quelques leçons particuliere. Adresse Strada Coltei Nro. 21. No. 249. 3-3đ.

COMPANIA ANONIMA ROMANA

PENTRU

EXPLOATARE SI COMERCIU DE PECURA

CAPITALUL SOCIAL 100,000 GALBENI REPRZENTATI PRIN 6400 ACTIUNI A 500 LEI UNA

SUBSCRIPTIUNI PENTRU ACTIUNILE ACESTEI COMPANIE SE PRIMESCU:

IN BUCURESCI: La Banca Romană, la D-nii Christu A. Nedelcovici, Hanul cu Tei, Stefan Ioanide, Str. Lipsescani, 23 G. Niculescu, Str. Lipșcani 49 și A. E. Zehender et C-ie. calea Moșilor 30.

IN JASSY: „ Banca Moldovei.
GALATI: „ Banca Romăniei, și la Domnu Gheorghe S. Vlasto.

CONDITIUNILE SUBSCRIPTIUNII.

La subscrițiune, se plătesce 54 lei, din valōrea unei acțiuni, pentru cele-l-alte versăminte apelurile nu se vorū putea face decătu la intervale, de celū puținū una lună, și totu cāte 54 lei.

Acei care vorū subscrie celū puținū ăce acțiuni ac facultatea de a plăti în bonuri rurale la pari. Facultatea acēta este acordată numai pentru cele d'antēiu 1,600 acțiuni care suntū garantate cu fondulū adusū la constituirea Companiei.

NB. Păcura este uă avuțiā din cele mai însemnate ale țerei. Cāndu în America se în-trebuințēază pentru acēta industriā unu capitalū de una sutū milioane galbeni, cu celū mai

mare cāștigū, la noi ea suferē din lipsa de mijlōce, din împărțirea puterilor, din necunos-cință, din risipă.

A intruni forțele productive, a produce mai effinū, a face vāndările în condițiuni mai bune, acēta este dorința Companiei. A utiliza o avuțiā care pînă acumū este mai fără valōre, acēta este scopulū seū.

Pe lângă rezultatulū sigurū ce promite întreprinderea în cāștiguri însemnate este și des-voltarea spiritulū de asociațiune, care este singura forță ce pōte crea și regenera industria țerei. Pentru alte deslușiri recomandămū STATUTELE și considerațiunile carū le precedă.

DE INCHIRIATU CASELE

din Strada Academiei
No. 22,

în care locuiesce d. C. A. Rosetti conține unu salon, patru Camere și uă intrare ce servește asemenea de cameră.

Iosū dependința, grajdul și siopron. Doritoril d' a vedē și o inchiria se potū adresa la d. C. A. Rosetti în tōte ăilele de la amiază pînă la 5 ore.

UA NOUA CARIERA DE NISIPU DESCHISA LA BEL-VEDERE.

Se face cunoscutū întreprinditorilor de lucrători de construcțiune și de pavagiū, că persoanele, ce arū dori a trata pentru uă cantitate mai considerabile de nisipū, se vorū bucura d'unu scādamintū de 15-20 la sută din prețurile ordinare. Acei ce arū voi se se bucare de acēta scādere suntū rugați a se adresa la proprietariū la Belvedere spre a se învoi.

CASSE DE FER

DIN
RENUMITA

FABRICA

a lui
F. WERTHEIM & C-E

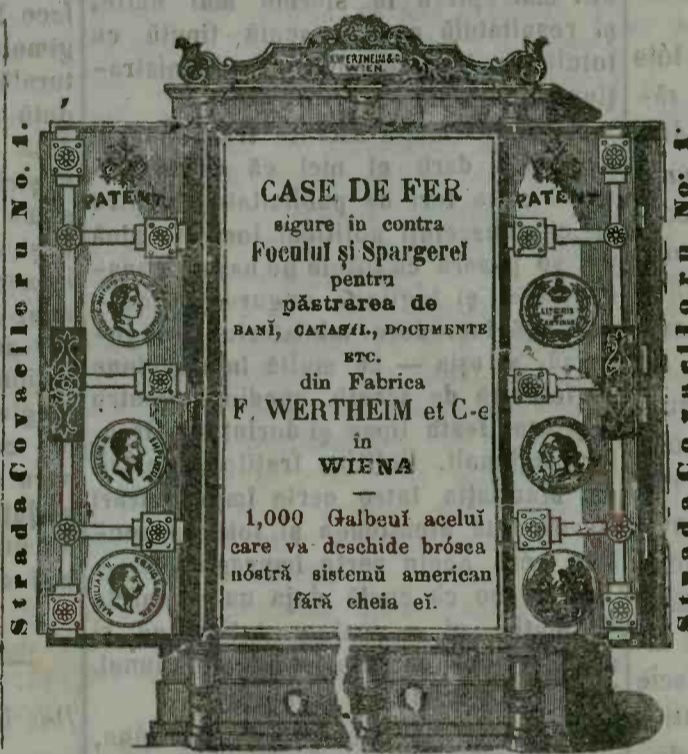
în
VIENA

Depozitul din fabrica
noastră se află în

BUBURESCI

LA D-NU

APPEL & C^{NIE}

CASE DE FER
sigure în contra
Focului și Spargerei
pentru
păstrarea de
BANII, CATASTAL, DOCUMENTE
ETC.
din Fabrica
F. WERTHEIM et C-e
în
WIENA
1,000 Galbeuri acelu
care va deschide brōsea
noastră sistemū american
fără cheia ei.

Aceste case oferind cea mai mare securitate în contra focului, exclude tōte materialele, care în caș de incendiu ar putea produce abuzul și exploziune. — Kataloge se împarte gratis ta D-lorū Appel et C-ie.

F. WERTHEIM ET COMP.

AVIS

IMPORTANTE

Noua noastră încuitorē de siguranță se deosebesc de tōte cele-l-alte existente pînă acum, prin lipsa areurilor în intrul lorū, din care cauză nu necesită nici unu felū de reparaturi. — Mica lorū geară face imposibilū de a dobindi descuerea lorū prin cārlige seū alte instrumente de asemene natură, ba împiedicā chiar și spargerea prin intermediul erbei de pușcă, în cātu aceste încuitori nu se potū deschide, de cātu numai cu proprietatele sale chei.

DESFACERE

DE MASINE

AGRICOLE

cu unu scādamintū de prețuri reduse
dela 25 pînă la 50%.

LA FABRICA de la BELVEDERE

A LUI E. GRANT.

Mașini de bătutū porumbū, atātū stabili cātu și transportabili. Cele transportabili (pe patru rōte de ferū), ciuruescū și vinturā totū de uă datū Mōre duple și simple. Macine de vinturatū, de sfărāmātū porumbū, orđū ș.e.l. Mașinā tăiatōre de paie. Mașinā de semenātū. Pluguri scarificatori și grape de ferū. ș.e.l. ș.e.l.

ASTA-ŢI SOSITE

STRIDII
PROSPETE
BOBU

SI
ANGHINARE
LA MAGASINULŪ

D. STAICOVITS

BURSA VIENNA

17 Apriliu.

	FL.	KR.
Metalice	57	50
Naționale	59	—
Lose	68	60
Creditulū	81	40
Acțiunile băneel	708	—
London	168	60
Argintū	131	70
Argintū în Mărturi	129	25
Ducați	6	20

MISCARILE PORTULUI BRĂILEI 3 APRILE. SI GALATI

NUMELE PRODUCTELORŪ	BRĂILA.	GALATI.	CORABIE SI VAPORI.	BR.	AL.
Grău ciacărū calitatea I-ū, chila cite lei.	325—330		Corăbiil sosite încărcate	5	
„ „ „ II-a, „ „ „	305—315		„ „ „ deșerte	4	
„ cārnișū „ I-ū, „ „	285—295		„ „ „ pornite încărcate	9	
„ „ „ II-a, „ „			„ „ „ deșerte	5	
Secara			Vapōre sosite	1	
Porumbū	215—220		„ „ „ por nite	1	
Orđū	145—155		Șlepurū pornite la Sulina încărcate	3	
Ovāșū					
Meiū					
Rapița					

DE VĖNDARE

MOȘIA
COSTESCI

în districtulū Buđeș, plasa Cāmpulū, proprietatea subserisulū 2300 pogōne. Capitan A. Costiescu. No. 251. 12-2đ.

STRIDII PROSPETE LA MAGASINUL PAUN POPESCU

Calea Mogoșoiei, Hanu Slătari No. 15—16,
vis-à-vis de Birje.

Asemenea se află în tōte ăilele Untū prospătū da Brășov precumū și semănță de Trifoiū veritabilū, trebuințōsă domnilorū Agricultoril.

No. 245. 4đ. PAUN POPESCU.

CIMENT DE PORTLAND ADEVERAT SI colori frecate de totu felulu

MAGASINUL IOAN ANGELESCU

CALEA MOGOȘOIEI VIS-A-VIS DE PALATULŪ DOMNESCU ÎN COLȚU.

Anunțā sosirea unei însemnate cātățimil de CIMENT de PORTLAND adeveratū bu-tōe de cātu 4 cantare englezecel.

Anunțā asemenea că se gaseșce asoftatū cu totū feliulū de:

**COLORI, FRECATI CU OLEIU SI NEFRECATI,
OLEIURI, FIESTE SI NEFIESTE ADEVERATE ENGLEZESTI.**
LACURI de totū feliulū și CERUEALA pentru Scānduril făcutā gata calitățil superioare și precuril moderate.

LIBRARIA SOCEC & C^{LE}

CALEA MOGOȘOIE No. 7.

A ESITU DE SUB-TIPARU

DICTIONARULU

LATINO-ROMAN

elaboratū

PENTRU USULU CLASELORU GIMNASIALE

SI SEMINARIALE DE

DEM. N. PREDĂ

Unu Volume în 8°, Prețulū 10 Stānțichil.

— În districte spre vāndare totū pe citatūlū prețū la D-nii Profesoril de limba Latină și la toșil Corespondențil nostril. No. 182. 4—